

Det er mere et socialt end et juridisk/kulturelt problem, sagde ordføreren. Det er mere et socialt end et juridisk/kulturelt problem, hørte jeg hr. Arne Melchior sige i indledningen til sin tale heroppefra. Det er nok også rigtigt.

Jeg har på mit kontor haft siddende en kurdisk kvinde, der som 16-årig efter eget udsagn mod sin vilje blev tvunget ind i et vielsesritual i sit hjemland. Som 18-årig betalte familien en notar for at udforme og udfylde de papirer, der skulle være det juridiske grundlag for det lovformeligt indgåede ægteskab dér. Hun er siden brudt ud af ægteskabet i Danmark under stor svie og smerte.

Jeg ville så gerne, om ikke CD ville overveje, om vi ikke ved at sende det signal, vi gør med dette lovforslag, til de forældregrupper, der stadig væk i et vist omfang bruger tvang, siger, at i vores kultur vil vi ikke have det.

Det er det, vi ønsker os med dette forslag.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg tør ikke benægte, at det hos nogle af indvandrerfamilierne er kutyme, at forældrene stifter ægteskabet, medens børnene er små. Jeg tør ikke benægte det. Jeg har ingen fast viden om det. Jeg ved ikke antallet. Vi har hørt nogle tal, der ikke var så frygtelig store. Jeg ved heller ikke nøjagtigt, hvor man har dem fra.

Jeg antager, at det er min forståelse af de mennesker, jeg omgås, at mange af de muslimer, der kommer hertil, er alt andet end fundamentalister, og det er ikke sikkert, at alle påstande om, at det og det sker så og så tit, er rigtige. Men i øvrigt er det jo ikke afgørende, hvor mange det er, for vi er enige om, at vi skal forhindre det. Og jeg er da helt enig med fru Rønn Hornbech i, at det er meningen, at de skal forstå signalet, nemlig at det ønsker vi ikke her i landet, men det signal kan vi udsprede på mange måder.

Hvis dette her lovforslag i vore øjne ville kunne hjælpe på det, ville vi også støtte det, men vi tror, som jeg før har sagt flere gange, at det skaber flere problemer og vanskeligheder for administrationen og for retfærdigheden, end det gør gavn.

Det må også være svar til hr. Henrik Svane. Vi tvivler ikke på hinandens motiver, og det, at hr. Svane kommer med et enkelt eksempel, siger ikke noget om, hvad der er kutyme. Jeg mener, at netop mange af de hertilkomne muslimer er flygtet fra fundamentalistiske muslimske

regimer, og derfor skal de møde noget andet her end hårdhed.

Henrik Svane (RV):

Regeringens forslag er ikke et forsøg på at stramme udlændingelovgivningen. Det afgørende for Det Radikale Venstre er at skabe de bedste betingelser for integration, og det er med det udgangspunkt, vi har været med til at forme og fremsætte forslagene i lovforslag nr.

L 208. Det her handler altså ikke om integrationsloven, for den var første trin i den raket, der skal gøre integrationen af udlændinge i Danmark bedre.

Jeg vil gerne sige, at vi forventer, at Danmark udvikler sig positivt i de kommende år, for vi tror på, at mange flere danskere og udlændinge bliver bedre til at håndtere kulturmødet.

I denne sammenhæng er integrationsloven vigtig, fordi den betyder, at mange flere danskere og udlændinge kommer i berøring med hinanden og får gode oplevelser sammen. Det er nemlig helt nødvendigt med flere positive fællesoplevelser, fordi det sætter fokus på de mange muligheder, som kulturmødet giver, og ikke på de konflikter og fordomme og den frygt, som mange desværre forbinder med andre kulturer.

Dette er andet rakettrin, som allerede blev varslet – som også fru Dorte Benenden var inde på i sin ordførertale tidligere i debatten – da vi lavede integrationsloven. Nu skal der gøres en indsats for at få den implementeret for dem, der kom før lovens ikrafttrædelse, og som ikke har fået integration nok.

Derfor handler det heller ikke om, at Det Radikale Venstre reagerer på en folkestemning, en storm i et glas vand, fordi der var en oppisket debat før og omkring juletid. Vi hverken ønsker eller tror på, at Danmarks fremtid ligger i at isolere Danmark fra omverdenen, men – for selvfølgelig er der et men – vi konstaterede under den heftige juledebat, at der var enkelte alvorlige problemer inden for nogle afgrænsede områder, som vi gerne ville være med til at løse. Det vender jeg tilbage til om et øjeblik, men først lidt mere om baggrunden for forslagene:

Integration er en meget vanskelig proces, og vi ved, at mange andengenerationsindvandrere er splittede mellem to kulturer, og derudover er der også ofte en generationskløft mellem forældrene, førstegenerationsindvandrerne, og deres børn, andengenerationsindvandrerne.